

[Aage Brusgaard]

Nu kender vi andre jo ministerens arrogance, men jeg synes nok, det er en hån mod grupper, der ikke selv kan komme på talerstolen og forsvare sig.

Så vidt jeg er orienteret, forhandler Agro-kemi kun de stoffer, der er godkendt i Danmark, og som er lovlige at sælge og sprøjte med her i Danmark. De stoffer, der bliver forbudt, holder Agro-kemi sig fra at importere. Derfor synes jeg, det er meget, meget snævre interesser, ministeren går herop og varetager, nemlig kun sine egne.

Vi kan sige mange onde ord om plantebeskyttelsesmidler, men det er rent faktisk sådan, at hvis vi ikke havde plantebeskyttelsesmidler, ville afgrødernes værdi her i Danmark være 5 mia. kr. mindre, og det er bare her i Danmark. Hvis vi ikke havde plantebeskyttelsesmidler eller insektgift, ville der være stor hungersnød i masser af områder i udlandet. Vi kan rent faktisk sammenligne disse beskyttelsesmidler med medicin. Plantebeskyttelsesmidler skal beskytte planterne, således at de kan vokse. Medicin skal beskytte mennesker og dyr, således at vi ikke bliver syge og dør. Det er nøjagtigt det samme. Og det er klart, at hvis det skønnes, at medicin til mennesker eller beskyttelsesmidler til planter er farlige for menneskers sundhed, skal de selvfølgelig forbydes, og det bliver de også.

Ministeren nævnte også, at Fremskridtspartiet er ligeglad med miljøet. Vi var rent faktisk det parti her i Folketinget, der var først med en miljøpolitik. Jeg brugte hele min første indledende tale til at forklare, hvorfor vi stemte nej til det her lovforslag. Det er på grund af anke-mangelen.

Så vil jeg gerne sige, for at der ikke skal være en for stor hetz mod disse plantebeskyttelsesmidler, at der er ingen tvivl om, at både her i Danmark og uden for Danmark dør der hver eneste dag flere af tobaksrygning, end der dør af insekt- og plantebeskyttelsesmidler. Det er ikke bare en påstand, det er en direkte viden, vi har, hr. minister. Sidst jeg talte med en ekspert på området, forklarede han – og det var sagligt bevist – at hvis man spiser én citrusfrugt, får man mere gift i sig, end hvis man drikker 1.000 l vand fra de brønde, der lige er blevet lukket i Ejstrupholm. Det siger lidt om, hvor små mængder det drejer sig om.

Men selvfølgelig skal vi passe på, for ellers er der om 20 år et meget stort problem, og derfor er vi også med på, at de plantebeskyttelsesmidler, eller lad os bare kalde det gift, der sandsynligvis er farlige, selvfølgelig skal forbydes; det er vi helt med på. Vi er blot imod, at det ikke er en saglig vurdering, der ligger til grund for, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt.

Per Stig Møller (KF):

Jeg plejer at holde mig fra miljødebatte, jeg har også andet at lave, men gang på gang har den nuværende miljøminister prøvet at sætte skel mellem mine handlinger og Det Konservative Folkepartis beslutninger i dag. Jeg finder det ganske urimeligt. Miljøministeren har tillagt sig den vane at ville skelne mellem levende og døde og slår sågar også fugle ihjel, som det passer ham. Nu kan man altså også forestille sig, at han vil slå virksomheder ihjel, som det passer ham.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi ikke bruger miljø sagen til at indføre systemer, som vi i øvrigt ikke ville bryde os om, for så bruger man miljøet i en anden sags tjeneste, en ideologisk sags tjeneste, som man ellers ikke ville kunne være kommet igennem med, fordi vi alle sammen selvfølgelig gerne vil have et godt miljø.

Jeg har skrevet en hel bog om, hvordan man skal undgå at gå i disse gynger. Derfor mener jeg, at ministeren må se i øjnene, at når man fjerner retsplejebegreber, som Socialdemokratiet ville kæmpe for i en hvilken som helst anden sammenhæng lige til det sidste og med neglene i bjergkanten, nemlig at der skal være ankemuligheder, der skal være retssikkerhed, når miljøministeren ophæver den slags ting i miljøets navn, må han da være klar over, at vi er på vej mod en retspleje, som er meget fjernt fra noget, jeg kunne forestille mig hr. Ole Espersen ville drømme om at stemme for i en eller anden situation.

Man bliver nemlig så offer for stemninger. Der kommer stemninger i aviserne, der kommer anklager – som senere viser sig ikke at kunne holde – mod stof, som betyder, at en minister styrter ud og forbyder det, og så betyder det, at en masse mennesker bliver slået i stykker økonomisk, uden at der er grund til det. Vi kender jo eksemplerne på det. Derfor